

24 Ιουνίου, 1994

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΛΟΥΖΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Καθ' ης αίτηση.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5903).

Ποινή — Έκδοση επιταγής χωρίς αντίκρουσμα κατά παράβαση των άρθρων 305.Α(1) και 29 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Ο εφεσείων δικηγόρος με λευκό ποινικό μητρώο και άμεμπτου χαρακτήρα θα αντιμετωπίσει και πειθαρχική δίωξη από το Πειθαρχικό Συμβούλιο των δικηγόρων — Επιβολή ποινής φυλάκισης τριών 5 μηνών — Επικυρώθηκε από το Εφετείο.

Έκδοση επιταγής η οποία δεν εξοφλήθηκε λόγω έλλειψης διαθέσιμων κεφαλαίων κατά παράβαση του άρθρου 305.Α(1) και 29 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Το εδάφιο 3 του πιο πάνω άρθρου δίνει μία πρόσθετη υπεράσπιση στον κατηγορούμενο. 10

Ο εφεσείων ήταν ο διευθύνων σύμβουλος και κυριότερος μέτοχος της εταιρείας ΒΑCCHUS η οποία όφειλε στον παραπονούμενο ΛΚ274.000 για εργολαβικές εργασίες. Επειδή υπήρχαν δι'υστάμενες απόψεις αναφορικά με το οφειλόμενο ποσό ανέλαβε ο αρχιτέκτονας να υπολογίσει τις εργολαβικές εργασίες για καθορισμό του ακριβούς ποσού. Ο εργολάβος δέχτηκε επανεκτίμηση της όλης εργασίας ζήτησε όμως να πληρωθεί ποσό ΛΚ30.000. Ο εφεσείων εξέδωσε επιταγή για το ποσό αυτό η οποία δεν εξοφλήθηκε λόγω ελλείψεως διαθέσιμων κεφαλαίων. Κρίθηκε ένοχος και καταδικάστηκε στην πιο πάνω ποινή φυλάκισης. Η έφεσή του εστρέφεται τόσο κατά της καταδίκης όσο και κατά της ποινής. 15 20

Στην έφεση έγιναν οι εισηγήσεις ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα αποφάνθηκε ότι η διάταξη του εδαφίου 3 του εκτιθεμένου στην κατηγορία άρθρου, παρέχει υπεράσπιση στον κατηγορούμενο και επίσης ότι δεν προκύπτει αγωγήμο δικαίωμα από την έκδοση της επιταγής γιατί από τη μαρτυρία αποδείχθηκε η απουσία αντιπαροχής εκ μέρους του δικαιούχου της επιταγής. 25

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

1. Η διάταξη (3) του άρθρου 305.Α τόσο στην γραμματική όσο και στην τελολογική ερμηνεία της οδηγεί στο συμπέρασμα ότι με 30

αυτή δίδεται μια πρόσθετη υπεράσπιση στον κατηγορούμενο. Η φύση της επιταγής δεν επιτρέπει άλλη ερμηνεία.

5 2. Το πρωτόδικο Δικαστήριο ορθά συμπεράνει πως δόθηκε αντιπαροχή για την έκδοση της επιταγής. Η σχετική πρόνοια αναφέρεται σε "αγώγιμο δικαίωμα" και όχι σε συζητήσιμη αγωγή.

3. Η επιβληθείσα ποινή είναι προσεκτικά ζυγισμένη και δεν αφήνει περιθώρια για επέμβαση.

Η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

10 Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Χαράλαμπο Λοΐζου, ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 7 Ιουλίου, 1993 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 43/92) στην κατηγορία έκδοσης επιταγής χωρίς αντίκρυσμα κατά παράβαση των άρθρων 305 (Α) και 29 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και
15 καταδικάστηκε από Ναθαναήλ, Ε.Δ. σε φυλάκιση τριών μηνών από 9.5.1994.

Α. Κληρίδης, για τον εφεσείοντα.

20 Γ. Κυριακίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ. ανάγνωση την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσείων αντιμετώπισε στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας κατηγορία, βασισμένη στα άρθρα 305.Α(1) και (29) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 186/86, σύμφωνα με την οποία την 1/5/91 εξέδωσε επιταγή, εξαγυρωταία στις 15/6/91, για ποσό £30.000, η οποία, αφού εμφανίστηκε στην Τράπεζα για πληρωμή, δεν εξοφλήθηκε λόγω ελλείψεως διαθέσιμων
30 κεφαλαίων.

Ο εφεσείων δεν παραδέχτηκε την κατηγορία και η υπόθεση προχώρησε με την προσκόμιση του αποδεικτικού

υλικού εκ μέρους της Εισαγγελίας. Στο τέλος της διαδικασίας, το Δικαστήριο αποφάνθηκε πως η κατηγορούσα αρχή απέδειξε την υπόθεσή της πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας και τον καταδίκασε.

Ο πρωτόδικος Δικαστής, αφού συζήτησε και ανέλυσε 5 την προσαχθείσα μαρτυρία και αναφέρθηκε στις νομικές αρχές που άπτονται της κατηγορίας, κατέληξε στα ευρήματά του σε μια πολυσέλιδη και εμπειριστατωμένη απόφαση. Το δικό μας έργο έγινε ευκολότερο λόγω ακριβώς της επίπονης εργασίας του αλλά και της έντιμης και ακριβοδίκαιης επιχειρηματολογίας του συνηγόρου του εφεσείοντα. 10 Οι εισηγήσεις του συνηγόρου επικεντρώθηκαν σε νομικά σημεία με κύριο άξονα τον ισχυρισμό πως εσφαλμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η διάταξη του εδαφίου 3 του εκτιθέμενου στην κατηγορία άρθρου, παρέχει 15 υπεράσπιση στον κατηγορούμενο, στον οποίο κατά συνέπεια εναπόκειται να την επικαλεσθεί και να την αποδείξει, με το γνωστό, βέβαια, βάρος του ισοζυγίου των πιθανοτήτων. Εισηγείται σχετικά πως η πρόνοια εισάγει 20 ένα πρόσθετο στοιχείο του αδικήματος, που αν δεν αποδειχθεί από την κατηγορούσα αρχή πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας, ο κατηγορούμενος δικαιούται σε απαλλαγή. Η ίδια εισήγηση έγινε και στο δικάσαν Δικαστήριο, μετά την προσκόμιση της μαρτυρίας της κατηγορούσας αρχής και ο Δικαστής εξέφρασε στην ενδιάμεση απόφασή του 25 την άποψη πως, η επίδικη πρόνοια προσφέρει ακόμα μια υπεράσπιση στον κατηγορούμενο, που μπορεί να την επικαλεσθεί και να την αποδείξει.

Η υπό συζήτηση πρόνοια έχει ως εξής:

"305.A(1)

30

(2)

(3) Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται εις οιαδήποτε επιταγή εκ της οποίας δεν προκύπτει αγώγιμο δικαίωμα κατά του εκδότη της."

Μελετήσαμε με πολλή προσοχή την επιχειρηματολογία του δικηγόρου του εφεσελοντα, που ήταν ενδιαφέρουσα. Έχουμε τη γνώμη πως η γραμματική και τελολογική ερμηνεία της επίδικης διάταξης, οδηγεί στο συμπέρασμα πως με αυτή δίδεται μια πρόσθετη υπεράσπιση στον κατηγορούμενο. Η φύση της επιταγής δεν επιτρέπει άλλη ερμηνεία. Είναι χρεόγραφο μεταβιβάσιμο και, σύμφωνα με το άρθρο 30(1) του περί Συναλλαγματικών Νόμου, Κεφ. 262, ο κομιστής θεωρείται, εκ πρώτης όψεως, πως έδωσε αξιολογη αντιπαροχή για τη λήψη της. Ο κομιστής, όπου δεν είναι το πρόσωπο επ' ονόματι του οποίου εκδόθηκε η επιταγή, δεν γνωρίζει τις συνθήκες που εκδόθηκε. Κατά συνέπεια ο πιθανός παραπονούμενος, σε περίπτωση που αυτή δεν εξαργυρώνεται, δεν γνωρίζει τις συνθήκες κάτω από τις οποίες εκδόθηκε και που είναι μόνο γνωστές στον εκδότη.

Άλλη εισήγηση του συνηγόρου του εφεσελοντα είναι, έστω και αν ο κατηγορούμενος φέρει το βάρος της απόδειξης, πως εκ της εκδόσεως της επιταγής δεν προκύπτει αγώγιμο δικαίωμα κατά του εφεσελοντα, γιατί από τη μαρτυρία που παρουσιάστηκε στο πρωτόδικο Δικαστήριο, αποδείχθηκε πως δεν υπήρξε αντιπαροχή εκ μέρους του δικαιούχου της επιταγής.

Διαφωνούμε με τη θέση αυτή. Το Δικαστήριο συζητά σε έκταση το ζήτημα και πολύ ορθά συμπεραίνει πως δόθηκε αντιπαροχή για την έκδοση της επιταγής. Ο εφεσελών ήτο ο διευθύνων σύμβουλος και κυριότερος μέτοχος της εταιρείας ΒΑCCHUS, η οποία οφείλει στον παραπονούμενο £274.000, για την οποία οφειλή εκδόθηκε απόφαση ερήμην της εταιρείας του. Η εταιρεία ΒΑCCHUS, επειδή αμφισβητούσε το ακριβές ποσό της οφειλής της, με κοινή συμφωνία του εφεσελοντα και του παραπονουμένου ανέλαβε ο αρχιτέκτονας να υπολογίσει τις εργολαβικές εργασίες που έκαμε ο παραπονούμενος για να εξευρεθεί η ακριβής αξία της εκτελεσθείσας εργασίας. Ο παραπονούμενος, μολονότι είχε δικαστική απόφαση υπέρ του για το πιο πάνω ποσό, δέχθηκε επανεκτίμηση της όλης εργασίας, ζήτησε όμως να πληρωθεί ποσό £30.000, το οποίο κατέβαλε ο εφε-

σειών, που δήλωσε πως αναλάμβανε προσωπικά και εξ ολοκλήρου τις υποχρεώσεις της εταιρείας του.

Σημειώνουμε επίσης πως η σχετική πρόνοια αναφέρεται σε "αγώγιμο δικαίωμα", και όχι σε καλή βάση ή συζητήσιμη αγωγή.

5

Έχουμε επομένως την άποψη πως η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου είναι άμεμπτη και η έφεση εναντίον της καταδίκης απορρίπτεται.

Ο εφεσείων καταχώρησε επίσης έφεση εναντίον της ποινής των 3 μηνών φυλάκισης που του επιβλήθηκε μετά την καταδίκη του. Έγινε εισήγηση ενώπιόν μας, πως η ποινή είναι έκδηλα υπερβολική για τους εξής λόγους. Το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπεται στο νόμο είναι 6 μήνες. Ο εφεσείων ο οποίος είναι δικηγόρος δεν έχει προηγούμενες καταδίκες, είναι αμέμπτου χαρακτήρα. Το πιο βασικό δε στοιχείο είναι πως θα αντιμετωπίσει με βεβαιότητα και πειθαρχική δίωξη από το Πειθαρχικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου με πολύ σοβαρές επιπτώσεις στη σταδιοδρομία του. Μας έχει λεχθεί επίσης, όπως και στο πρωτόδικο Δικαστήριο, πως η υγεία του εφεσείοντα είναι κλονισμένη.

Όλα τα πιο πάνω στοιχεία ήσαν και ενώπιον του Δικαστηρίου που τα έλαβε πολύ σοβαρά υπόψη. Δεν διακρίνουμε κανένα σφάλμα εκτίμησης του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Η ποινή που επιβλήθηκε, έχουμε τη γνώμη πως είναι με προσοχή ζυγισμένη και δεν υπάρχουν περιθώρια επέμβασής μας.

Η έφεση επομένως εναντίον και της ποινής απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.